

РЕШЕНИЕ

№ 1763

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 93-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ Д. ПЕТКОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Б. МИХАЙЛОВА
като разглежда докладваното от ПЕТЯ Д. ПЕТКОВА Административно наказателно дело № 20241110202676 по описа за 2024 година

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 93 с-в, в публично заседание на двадесет и първи март две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ ДАНАИЛОВА

при участието на секретаря К. Михайлова, като разглежда докладваното от съдията НАХД № 2676 по описа за 2024 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. Н. К. срещу Наказателно постановление № 23-4332-033774/ 22.01.2024г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на М. Н. К., ЕГН-*****, са наложени адм.наказания, както следва: по. т. 1- Глоба в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 6, т.1 от Закона за движение по пътищата, на основание чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т. 5 от от ЗДП и по т.2- „Глоба“ в размер на 100 (сто) лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от ЕДИН месец, за нарушение на чл.123, ал.1, т. 1 от ЗДП, наложена на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДП.

Жалбоподателят-редовно призован, не се явява лично; упълномощил е проц. представител-адв.М. от АК-Хасково, който в жалбата излага съображения за отмяна на НП поради недоказаност осъществяването на нарушенията и допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна ОПП-СДВР, редовно призована за съдебно заседание, не изпраща представител. Представено е писмено становище от пълномощник-гл.юрк. ***, в които е изложено становище за потвърждаване на НП. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СРС, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 19.12. 2023 г. е съставен АУАН № 240581 на ж-ля М. К. от мл.автоконтрольор при ОПП-СДВР- акт. Цв. Ц.. В акта било отразено, че на 04.08.2023г. в 16:20 часа в гр. София, на бул.“Овча купел“ с посока от ул“Момина баня“ към ул“Боряна“ жалбоподателят е управлявал л.а “Фолксфаген Кади“ с рег. № ****, собственост на „Тотим“ООД и на кръстовището с ул.“Любляна“ извършил маневра-от лента, обозначена за движение на право М-10, завива надясно като не пропуснал и реализирал ПТП с попътното движещия се от дясната му страна л.а „Хюндай“ с рег. № ****, след което напуснал мястото на местопроизшествието като не спира да установи причинените щети и не уведомява компетентните органи на МВР. По преписката бил приложен Протокол за ПТП № 1807456 от 04.08.2023г., съставен от св. М. К., който посетил по сигнал от дежурната част ПТП-то.Снети били сведения и попълнена декларация от водача на от водача на л.а „Хюндай“ с рег. № ****-св. В. К.. В съставения акт актосъставителят отразил, че са установени щети по МПС №2, съобразно приложен към преписката Протокол за ПТП № 1807456. В акта било отразено, че е съставен въз основа на Докладна записка на основание чл. 40, ал. 4 от ЗАНН. По преписката било приложено сведение от **** в което било посочено, че лек автомобил “Фолксфаген Кади“ с рег. № **** е собственост на фирма “Тотим“ ООД и на процесната дата 04.08.23г. е бил управляван от жалбоподателя.

В АУАН актосъставителят приел, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбите на чл. 6, т. 1 от ЗДП, чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДП. АУАН бил подписан от жалбоподателя на 19.12.23г.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено обжалваното наказателно постановление.

Така изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на акт. Ц. Ц., св. Г. Б. и св. В. К.; Протокол за ПТП № 1807456/2023г.; справка картон на водач; Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г.; Заповед № 8121к-13318/28.10. 2019 г. на министъра на вътрешните работи; Заповед № 513з-242/12.01.2016г.; Декларация; Пълномощно и др.

НП е издадено от оправомощен за това орган. В този смисъл по делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.21 г. на министъра на вътрешните работи. Видно от Заповед № 8121з-1632/02.12.21 г. на министъра на вътрешните работи служител на длъжност "младши автоконтрольор" в О"ПП" при СДВР е компетентен да издава актове за установяване на нарушения на ЗДвП.

По делото като свидетели са разпитан актосъставителят Цв.Ц. и колегата му Г.Б., които не дават данни за съставения акт и обстоятелствата, свързани с осъществяване на нарушенията. Съдът намира липсата на спомен относно обстоятелствата, описани в акта и посетеното ПТП за напълно обяснимо предвид естеството на заемата от тях длъжност и естеството на работата им.

От показанията на св. Вл.К. съдът намери за установено, че на посочената в акта дата водач на л.а“Фолксваген“ с рег. № **** е навлязъл в от лява лента за движение в дясна лента и е отнел предимството му, като е реализирал ПТП и е продължил движението си.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови решението си с ъ д ъ т дължи проверка относно констатираното административно нарушение, доказателствата относно субекта и реда, по който е наложено административното наказание.

Процедурата по установяването на административно нарушение и издаването на НП е уредена в ЗАНН. В производството по обжалване на НП административнонаказващия орган е този, който поддържа административнонаказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него. Отразените в АУАН фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени, до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес. В настоящия случай съдът счита, че в хода на производството е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което обезсмисля анализа на релевантните факти. В този смисъл съдът приема за основателни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя за неспазване на срока, предвиден в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН :“Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по ИК, ЗПП, ЗППЦК“.

Ноторно е, че възможността за започване на административно производство се погасява с изтичане, на който и да е от предвидените в посочената норма срокове. В настоящия случай, автомобилът, с който се сочи, че е извършено нарушението е бил установен веднага с оглед обстоятелството, че водачът на участвалия в ПТП-то автомобил, е посочил данните за него, което е било отразено и в съставената докладна записка. Св. К. е предоставил на служителите на ОПП СДВР, посетили местопроизшествието на 04.08.2023 г., данните за регистрационен номер, марка, модел и цвят на напусналия местопроизшествието автомобил. В хода на проверката е прилежено сведение от 18.10.23г. от лицето управител на дружеството-собственик, че е предоставил МПС-то та жалбоподателя М. К. на 04.08.23г. По делото няма данни жалбоподателят след като е установенож, да е призован в рамките на предвидените три месеца за съставяне на АУАН. Процесният акт е съставен на дата 19.12.2023г.

Поради изложеното съдът прие, че в нарушение на правилата при извършено нарушение на 04. 08. 2023 г. и установен нарушител към 18.10.2023г., контролният орган е съставил АУАН на 19.12.2023 г., а АНО е издал обжалваното НП без да изложи аргументи в тази насока и доказателства, които да го подкрепят, и не е прекратил производството.

Наред с това съдът констатира, че са допуснати и съществени процесуални нарушения в съставения АУАН и издаденото НП. Разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДП, вменена на жалбоподателя за извършена, въвежда общо задължение за водачите на ППС, като участници в движението да съобразяват поведението си „със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.“ Посочената правна норма е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен пътна маркировка, какви са задълженията на водачите. За да бъде дадена прецизна правна квалификация на нарушението следва ясно да се посочи коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на пътна маркировка „М-10“ е осъществил жалбоподателя и конкретно кое е задължителното правило за поведение, което той е нарушил, за да му бъде наложено съответното административно наказание. При издаване на НП АНО от своя страна не е отстранил това нарушение като попълни бланкетната норма на чл. 6, т. 1 от ЗДП, с което е допуснал нарушение на чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН.

На следващо място от доказателствата по делото се изясни, че водачът на л.а „Фолксваген“ е напуснал местопроизшествието след реализиране на ПТП, без да спре, за да провери какви са последиците от произшествието и без да осъществи каквато и да било комуникация със св. Вл.К..

Същевременно в частта досежно нарушението, цифрово квалифицирано съгласно чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДВП, в НП се сочи, че след настъпване на ПТП водачът го напуснал, без да спре и да установи щетите и не уведомява компетентните органи на МВР. Съдът намери, че по безспорен начин се установява, че е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДП, доколкото след настъпване на ПТП водачът не е изпълнил посоченото задължение да спре и да установи какви са последиците от произшествието. В настоящия случай в АНАУ е правилно отразено, че след настъпване на ПТП-то, водачът не е спрял управлението от него автомобил, а е продължил движението си. В НП АНО е разширил фактическата обстановка като е включил и че водачът не е уведомил компетентните органи на МВР. С оглед При това се налага изводът, че изложеното в обстоятелствената част на НП не съответства на въведената правна квалификация по реда на чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДП.

Предвид изхода на делото на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН жалбоподателят има право на присъждане на направените разноски по делото. По делото е приложено договор за правна защита и съдействие, с който е определено адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалбата и процесуалното представителство в размер на 400 (четиристотин) лева, които са били заплатени в деня на подписване на договора. С оглед на изложеното, съдът счита, че ОПП-СДВР следва да заплати на жалбоподателя М. К. сумата от 400 лева (четиристотин)

разноски за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-033774/ 22.01.2024г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на М. Н. К., ЕГН-*****, са наложени адм.наказания, както следва: по т. 1- Глоба в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 6, т.1 от Закона за движение по пътищата, на основание чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т. 5 от от ЗДП и по т.2- „Глоба“ в размер на 100 (сто) лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от ЕДИН месец, за нарушение на чл.123, ал.1,т. 1 от ЗДП, наложена на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя М. Н. К., ЕГН-*****,направените съдебни разноски в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____